

Олександр НАГОРНИЙ

**КОМУНОЛІГАРХОФРЕНІАДА
(саркастична фантазмагорія)**

Видання друге, доповнене

Українські технології

Львів-2005

ББК Ш5(2=Ук)7-65я44

УДК 821.161.2-17(081)

Н 167

Нагорний О.М. Комунолігархофреніада. Саркастична фантазмагорія. - Львів: Українські технології, 2005. — 56 с.

Епічна поема "Комунолігархофреніада", виконана в стилі саркастичної фантазмагорії, — це хвилююча поетична епіграма на події першого десятиліття перехідного періоду від соціалізму до капіталізму. Автор узагальнює українські реалії, типізуючи їх на терени колишнього СРСР і взагалі вчорашнього "соцтабору".

Лейтмотивом поліфонії ідей твору є волення збереження національної духовності й самоідентичності нації в цілому, кожного народу зокрема, кожної Людини як Особистості.

Філософське кредо ліричного героя — неопозитивізм, бачення світла в кінці тунелю навіть у безпросвітній, здавалося б, імлі. Позитивні зміни настануть після того, як "загомонить" совість у кожного.

ISBN 966-666-049-0

© Олександр Нагорний

Присвячується ПОКІМОНАМ¹

НАПАЛМ НА ДУШУ

Постейфорія перестройців,
Убозтво диких буржуа
Мене дістали аж на койці,
Де тільки совість і жива...

Став дибки знівечений колос
Між будякових пасовищ, —
Це мій свобідний, кривний голос,
Що для підлоти — карний свищ.

¹ Покімони — від англ. POKEMON — герої культових мультсеріалів (POCKET MONSTERS) — кишенькові чудовиська (злодії).

О, скільки їх було, поетів,
Піітів, блазнів, піснярів,
Що не настачишся білетів
На цирк клонованих “корів”!..

Отих вчорашніх — комунальних,
Позавчорашніх — з таборів,
Сьогоднішніх, панк-рок-печальних
Та завтрашніх, мужбабарів,

Хто, руки з головою в штанях,
Тщедуші в спідницю жбурнув,
І замість оди про повстання
У шарварковий “мед” пірнув.

Усі священні, всі таланти,
Усі фортуно золоті...
А ближче глянеш, — то ж “атланти”
У павутиннім полотні.

Якби на рідній Україні
Не Леся і не наш Тарас, —
То, певне, Рильським по Тичині
Олесь Сосюрою б потряс...

Не сіли генії за ґрати,
Не впали з хмар за океан, —
Стирчать снопами в рідній хаті,
Смакують кучморкапфінплан.

Красноречиві КеГеБісти —
Новітні models СБУ;
ЦеКісти КПУ, ЧеКісти
Для нас вирубують ізбу...

Канючать хліб чи рибу з м'ясом,
Яець із маслом пополам
У НАТОвських соwбоїв ласо,
Щоб душі здать за second-хлам...

Натомість рідний мирний атом
Відкаструвать як поросся,
Щоб наш мужчина руським матом
Сім-Сім-та Джі-Ес-Емився.

А що вже бідну білу хату
Трясе національний хіт,..
Еротизуючи патлату
Джеря-соломську порнохіть...

І цей за наші грóші постріл
Сягає в мозкові кутки,
Хисткий злото-блакитний простір
Іржею креше на куски.

* * *

Іще ривок — і темнодухі
На наші голови коти
Насядуть, ніби жирні мухи,
Мовляв, нехай жують,.. скоти:

Бог їм велів весь вік їшачить
Так, як пішачити а с л у ,
В єврофазендах та на дачах,
Жувачить Аллу чи алсу...

Замість Лебідки Матвієнко
В струю епохи МММ
Промінвестує Мат Вієнко
Рядком ціною в сто поем...

Блазнює в польсько-росбалддьожі
Міністр культури, украктор,
Бо він, бідака, без одьожі
На безгрошів'ї — контрактъор.

Достойний приклад для народу:
Моральна пастка — сексодент;
Люструються в калюжну воду
Ха-ха-прем'єр, Ха-президент.

PALM BEACH OF USA

Чомусь, як сяде в депутати,
Мужчинка падає з лиця:
В мізку — заквітчана простата,
А мудрі звивини — в штанцях.

Таку трансформетаморфозу
Стрічають Альпи, Кіпр, Босфор,
І тут як тут молочні кози,
За трансфер грошиків в офшор.

Він дума: “Зараз відпиляю
Шмат від бюджету і — в дива...”
Аж гульк: “бабульки” вже ковтає
Фін-алігатор — “Дружба-2”.

За ним червоний губернатор
Із коопспілковських лісів:
Вітчизну має за Ляндфатер
В оточенні трьохсот бісів.

Держбаби й держмужі слабенькі
Вчинили правобивчий гвалт
Від прокурорських витребеньків
До конституційних держлат.

Перелицьовані в банкірів
Комсомолята-молодці
Зідрали із народу шкіру
І зшили власні гаманці.

* * *

Любов до нації — картошка.
За слово правди, за ессе
Безвинну голову Антошки
Мундир-міністр for Boss несе...

І не гадалось, що до краху
Нас призведе функціонер:
Хапнув, і верещить від страху:
“Вперед-назад, в СРСР!”

Без зайвих християнських етик,
Як буриданівський осел,
В м'якенький автокабінетик
Безстижо встряв владар крісел.

Останні букви-еполети
Країну шарпнули навзнак
Й конають авангардно в Лету,
М'який в зубах терзають знак.

Так пострадянські капучини
У ритмі вірної попси
Із шиком увіпхали ціни
У власні шорти і труси.

Чи пси смакують жирні чіпси...
Чи то загонщики дичин...
Спецслужби їм, як наче кліпси,
Так само влада, честь і чин.

Дров і “капусти” наламали,
Бо в підлих душах скиглить хорт...
Кому завжди всього замало,
Той спирт жадає хлюпнуть в спорт...

Їм наші вишиті сорочки
Зіниці колють остюком,
Їм личать татуоторочки
На писку з руським матюком.

* * *

Чини літають на дармавтах.
Шляхи крутіші за крокви.
Мре люд, проте квітує Завтра:
Базари, Банки і Церкви.

Спливли Мозги, тіла, метали,
Ракети, танки, літаки,
За ними ясла, клуби встали
В приваткотеджі і садки.

В сідлі партійні креатури
Так шпорять, що аж тріснув стек:
Мосолігархи від культури...
В пітьмі сільських бібліотек...

Свинять в шикарних ресторанах
Про піддуховність, про смаки,
Ніби в кишнях, у спецхранах
Шниряють, хтиві слимаки.

Свобода, воля, виживання
Для цих кланистих ланців гірш,
Ніж слинодійне вужування,
Ніж хлопського достатку ківш.

Тузи від голубої крові, —
Плече в плече, рука в руці,
Позагортали стид і совість
В жорсткі зелені папірці.

Для них Закон прямий, як дишло,
А для громади він — ярмо.
Та цур їм, якби те не вийшло,
Що прикурити МИ дамо...

Пани, панусі та підпанки...
Які там в біса буржуї?
Вони — шляхетності підранки,
А, межі нами, — холої.

І вже не москалі, а самі
Себе звеличують: “Хахли!”
Первак закусують салямі,
Та салом здобрюють масли...

Збомжілі філософські Клапті
На європейським смітнику
Собі сплели солідні лапті,
Скрутивши нам по личаку...

З-під Буша стегна уплітають,
Совки,.. здійнявши круговерть,
То ост-, то вестернів вітають,
Щоб націдея — шкереберть.

Дівки голодні світом віють,
Слізьми замішуючи дерть...
Ген... скрючені батьки совіють:
Тиць в нафтодоларову смерть...

* * *

Не віщував нам жоден сонник
Такий безславний родовід:
Якийсь ТеБешний макаронник —
Т.Г.Шевченка внучий дід...

Щотижня сім мішків грець-вовни,
До пупа журний і сумний,
По-під КОВШОМ пряде Підковшик,
Язичномелений, смурний...

Лле вправно на млини неруські
Слюняву патоку, Брехнюк,..
Сирцем ковтають мамки Кузьки
Це борошно з хохляцьких мук.

Сьогоднішні круті плямисті
Й вчорашні тяглові гніді
В неситих жорнах глобалістів
Блищать сіднично як в гнізді...

Із монстра змайстрував руїну
Блатний з лампасами капрал,
Чи гендиректор України,
Чи “бригадир”, чи генерал,

Спустивши в унітаз країну,
Немов у блядському казино,
Собі скрохмаливши “маліну”,
Втоптавши Націю в гімно...

Ти б європейські автобани
Собі встромив у гниль душі!..
А то в арабських центробанках
Прядеш предвиборні вірші.

Невже таку судьбу хамидла
Тобі Отець заповідав,
Коли за фунт ідей від Бидла
Життя і юнь війні віддав?

Щоб не хлюпнуть біди по вінця
Спини, мудрак, гріхів парад!
Ниць пред ошуканим Вкраїнцем!
Греби, жаднюк, Рябка назад!..

* * *

Чому ж так нам усім бентежно?
Чи Бог поклав для цих країв,
Щоб **Леоніди** — всі від **Брежніх**,
А Павки — ті від глитаїв?..

Отож, пора не вила в пузо,
Поки не встигли нас зігнути,
А просто в очі горе-Туза
Священний Тризуб повернути.

ПАЛКАМИ ЇХ, ДУБІНАМИ...

Запахла Київська котлета:
Свиня кусає поросся...
Гей! Гей! Свинці — від Піночета,
А кров — від фюрера роса...

І вже кривавий стяг китайця
Зашморгує на шиях Сам.
За шмат зчерствілого крайця
Пресують мисль і пальці нам.

* * *

Далеко Куцому до Зайця,
Як до Енея Пацанам:
Хоч трісни в преферанс, хоч лайся,
А сміття лишиться синам.

Кредит народу злом завдячив,
Від злиднів греблю не гатив, —
Вважай, пожнеш одне будяччя,
Якщо посіяв негатив.

Якщо спалив вином свідомість,
А на душі весь вік рілля,
Якщо “к ногє!” твоя відомість,
Будь певен, задвигтить земля.

* * *

Їм жабу, навіть вила в очі, —
Не спинять блудний кайф душі,
А я слова, слова пророчі,
Шикую в крицеві вірші.

Той он жирує, цей — не сніда,
А ті віршуються в плаї.
Коли усі гребли в сусіда,
Вкраїнців грабили свої...

Ізвідки ж цей феномен вкрався?
Чи встав з-під Біса ХеРСонеС?..
Нам, браття, за Добро дістався
Дешевий та Кривавий Хрест...

В неволю заланцюжить дався
Хрещений Раб — Селянський Син;
На призьбу близ Європи вклався
Довірливий як пес русин.

Дух аріїв та піт Трипілля,
Шик скіфів, варварство слов'ян,
Змішали фунт ізюму з лихом
І злихоманили вкраян...

Убивчу люльку породила
Писуча ленінська рука,
І з блекотою забродили
'РеСДееРПе і еРКаКА.

* * *

Пускай в город сусідський цапа,
Ряхти, мов ряска чи земля
Жалкуй на ляха чи кацап
На ганса чи на москаля, —

Здіймай долоні до всевишшя,
Роздмухуй ніздрі ширше щік,
Тебе налигачем до вишні
Всевишній, як теля, припік.

* * *

Вкраїна — ядерна держава,
От тільки наш сопливий гейтс
При владі, як луска іржава,
Роздмухав Вотер-Кучма-гейтс.

Зробив із нації банкрута,
Де кожен перший — Ха-манкрут!
Хто вистраждав свій бізнес круто, —
На мушку, як героїв Крут.

Бувало, мали президентський
Оброк всього відсотків п'ять,
Та холуї і дисиденти
Скліщились від мозгів до п'ят

І запровадили для люду
Усіх поборів з двадцять п'ять,
Та так, щоб жирні лизоблюди
Жили й плодилися на -ять.

Гниле нутро сховали в слові,
Встромили в серце мідяка,
Мовляв, нам — все, що liced jovi!
Та морда в Йови, як в Бика.

Хитровишіванці вражали
Спритнюги, яко секспудей:
Бац! Нація — слуга держави,
А не зворотньо, як в людей.

* * *

Позаздрять Гарвардські хлоп'ята,
Як наші местні пацани
В порепаних від бруду п'ятах
СВОБОДІ кажуть: “Хрін на ни...”

За основний Закон Вам трясця —
Сашки, славки і павлюки,
Бо за ніч лиш щурі родяться
Чи лисомозгі пацюки.

Утнули землякам на лихо
Звід Прав бомжуючих землян.
Ми знов дістали на горіхи:
Серп, молот і ярмо селян.

Відтак, по-італійськи, в сім'ї
Братки, куми, дружки, свати,
Грошей нагнали аж по тім'я,
Мов самогонки несвяті.

Укрфілософські ескулапи,..
Забувши сором, совість, стид,
Підсмаживши в кров'янці лапи,
Вони і хрестяться навскид:

В правиці — кольт, в лівиці — скальпель...
Їм — хоч під голий зад їжа...
З нас рвуть бариш разом із скальпом,
Їх правда — на кінці ножа.

Понуру українську клячу
Так шпорять, аж тріщить вузда, -
І нумо — в регіт з моря плачу...
Гопачнорусская езда...

Гей! Цоб! Цабе! Під гор-буш-ніжки,
Бо ані рилом, ні сопльом
Не вийшли, щоб народу віжки
Так пристібнуть, щоб борщ лаптьом.

Народ розтусувався в кучки
Й махнув за шматтям за кордон.
Так кучмовози і кравчучки
Затарили mesdames, пардон...

* * *

Міцні у олігархів скриньки,
Та й наглість, як у fighter jet,
То ж почали з блошиних ринків
Залатувать гнилий бюджет.

Чи Ви з ума повиживали?
Чи Вас ще ґедзь не покусав?
Шизуха Вам навишивала,
Що ґрунт під ринком Вашим став.

Ви нас тримаєте за бидло,
А зайда з баксом — кум і сват.
Дарма, що в плохишів повідло,
Наш Кибальчиш начхав на блат.

Кому пнетеса втерти маки?
За шмат землі — хана й батькам...
Цур, Ваші крісла НАМ до с...аки!
Хей — вища мзда Вам, байбакам!

Свинцю і стронцію в Союзі
Ми насьорбались досхочу.
Нехай живуть кураж і музи,
Первак, ікра до калачу!

* * *

Без Вас гайнем в акціонери
Блатних СП, ДержВАТ і ЗАТ.
Бюджетники й пенсіонери
Покажуть Вам, де в Пріськи зад!

Тут мова йде не про сексучку,
Не про сусідку чи куму,
На УкрОлімпі дати кучму
Сьогодні можна будь-кому.

Хай! Хай! Вкраїнські підприємці!
Звитяга нас зове вперед.
Пішли к чортям, “кіно і немци”, —
Ми ЗА Рідненький ХЛІБ і МЕД!

ТА ПО ТІМ'ЯЧКУ

Якби ви вчили те, що треба,
То й не боліла б голова!
А то на людях — імідж Феба,
Та у пільмі — бридкі слова.

В ТеБе чи на еFeM послухай, —
Так пхай хоч в рай, хоч в комунізм...
Закрий-но пельку, владний кухар,
Бо достобіса вставив клізм:

Бабусям, дідусям і дітям,
Військовим, учням, вчителям,
Студентам, лікарям, освіті,
Науці, техніці й митцям.

На смерть збирали по копійці.
До пенсії тягли с'як-так,
А нині шмати від мальтійців
Дратують, аж кипить кулак...

* * *

Дитячі ясла і садочки
Оббанкували на крові, —
Нехай чужі сини і дочки
Панують в брамах, ледь живі.

За “чорні” бакси півпідвали
Та перші поверхи обійсть
Рекламно вщент розмалювали,
Як деколи, іврит зроївсь.

* * *

О диво, в Україні стався
Переворот людських чеснот:
Аж до Олімпу підікрався
Наш обалдуєвський єнот.

З великих Ге почав писатись
Його Величність Трійчин брат,
Щойно затямив, як кусатись, —
І вмить — в сідлі трьох чинних влад.

Цей сіромаха-перестройщик
Не знав і навіть не гадав,
Що Трійця Божа — то не тройка,
В котрій Він джипом дуба дав...

Така си Дама Перестройка:
Цицьками чи тільцем трясе,
А наддержавна супер-тройка
Нам Дніпр кривавий в дух несе.

* * *

На всю Троещину раздайся,
Песнь кукурузная моя!
Ти конверсійно підлатайся,
Українська мафіє — сім'я!

Так, ніби воду, газ чи нафту,
Качаєш то на схід, то взад,
Людськую кров... натомість в шахту
Тіла шпротуєш за оклад.

Ти в шатах не втаїш базарне,
Своє нікчемне “дай!” і “хрю!” —
Тупе, хабарне і бездарне,
Що нам не снилось в базарю...

Воно під людським злом іскриться
В камінні, в золоті, в жиру
І душить дух, ламає крицю
Як чорний дим в земнім миру.

Воно з парткомсомольських лазень
Сповзлось у “царському селі”,
Не знає світ такої мази,
Щоб скатерть бралась на столі.

В державнім наглім Вавилоні,
Де вгору пнеться підлий клан
Із бурим рилом від поклонів, —
З хамла є кепський хан чи пан...

Країна мороку й неправди...
Тут кожен — гетьман-ерудит:
За нечестиві гроші став би
Героєм нації й Бандит.

О, Той не панькався б з панами,
А вщерть усі купюри б стриг,
Якби по паспорту Панами
Зануритись в три пюрка встиг...

Знавець, брехло, дружбан затятий,
Злий темник гангстерських наук —
Герой, мов шибеник триклятий:
Корчагін, Довбуш, Кармелюк...

Кіно з кіна, їй-Бо,.. та й годі:
Голодний дух — це націй мор.
Тому й Поезія на споді,
Що автор — Патанатоморг.

* * *

Яка гидота... В День Тараса
В столиці городів Руси
Пішов мундир на світ голяса
Лоб в лоб заради ковбаси.

Одні, п'янкi від тих мільярдів,
Від інших з'їхали другі;
Облудли ніби в давній Спарті:
Плебей — німий, пани — глухі.

З комуношхуни — з понтом в Князі
Шугнув червоний Бригадир,
Бо в залопушнім царстві блажі
Господь — плебейський “Мойдодыр” —

Політколоду слинить сміло,
В “сім’ю” Свободу роздає...
Він, сатаніст, — відняв і ділить,..
А Божий — множить, додає...

* * *

Ні се, ні те, ні ця ізроду
Не знало праведних шляхів
Як вийти в Люди із народу,
Щоб не зліпить з батьків лохів...

Ніяк не втямити мужлану,
Що не всесильні бакси й клан,
Хоч в космосі ширяй над ланом,
З Халявщика не вийде пан.

* * *

Не козаки, та вже й не турки,
Ледь животіючи в хатах,
З останніх сил стьобають бурки
За хліб, за баланду, за страх...

Від порожнечі душ курганом
Горбатиться в рабів спина.
Ось чому гордим скіфським ланом
Рулить азійський сатана.

* * *

Суцільний розпач, страх і сльози
В громаді, в хаті, між людьми...
Народу хочеться глюкози,
А мусить скніть в диму корчми.

Чужі клубки сміттів ідейних
Сад український б'ють мов град:
Хвіст в Міссісіпі, черево — в Рейні,
А в Дніпр вп'яв зуб Едемів гад.

* * *

На місці театральних “Браво!”
Жахіття триллерів без сліз,
А замість “Біс!” — дикунська слава —
Біси за совість з money, please...

* * *

На що чекати в цім Содомі?
Хто винен тут, а хто правий?
КАПУ з еСДеком — в себе вдома,
А Батьківщина — в допрі вий...

Надули щоки, як годиться,
Снують бумагаи на столі, —
Яка там в задниці “правиця”? —
Зібрались голі королі...

Пихатих слів і морд добіса,
А мислі, яко в Гульки ніс.
Невігласи — політгульвіси
Мордують простолюд до сліз.

Допечені гіркою “З перцем”,
Обидлені уцент низи
Вовками взвили форте скерцо
І під ПАЛАЦ несуть “призи”.

В яку ж чортячу, сучу школу
Ходили ви, чумні сини?!
Щоб слать пісок від екзит полу
В народний лик з-під Сатани.

Нехай те вчительство заплаче
На тлі загнилих хат і сіл...
Воно ж вмивається терпляче
Слізьми вкраїномовних шкіл...

Відчуймо сталінську породу,
Що гне нас бітами в поклон
Та нищить цвіт свого народу:
Щоріч мільйон, щоріч мільйон.

Гей! Похлібці Грааля кубка!
Чи наша кров наситить вас?
Чи україночка — голубка
Віддасть дітей в елітний клас?..

Ні. Бо ви знищили слов'янство
На всій Русі і ген — в світах...
Трихамський долар, Inter-п'янство —
Вам, блудним, гріб гнилий в хітах!..

Слов'янство разом з українством
Ви, колорадська саранча,
Запхали в банкове злодійство
Й жрете з кривавістю в очах.

* * *

В євросовдепівській кошарі
На пільгую сидить Пільгуй,
Зшиба законно і на шару
Водицю, сонце, вітродуй...

Та з ними б хрін,.. якби народу —
Хоч крихта з їхнього Рая...
А то встромляють в джакузі морду:
“МИ, блін, не бачимо буя!..”

За цим парткомсомольським пупом
Пре недочений укрнацпуп:
“Подать тачанку із халупом!
І щоб не гірш від Спецхалуп!..”

* * *

Збір громадян — для Вас полова
Народна воля — зайвий хлам.
Ваш Син розсьорбує ту повінь,
Що наварив з бездушшя Хам.

Щоб не спинялось вільне серце,
Щоб держгризун бюджет не з’їв,
Столицю хутко — в Білу Церкву,
А Київ — в рай, для буржуїв!..

SOS! — РЯТУЙМО НАШІ ДУШІ (байка)

Чи ж українці не мужчини?
Чи в українок бракне слів?
Довірились, як завше, чину:
Барани вибрали Козлів...

Ми — барани в советотарі.
Вони — Козли...А хто ж народ?!
Хутке рагульство в євротарі
Закокаколило нам рот.

Примусило нас, дурнів, скласти
Ракети, кулі та й чуби,
Щоб потім в світі задніх пасти,
Щоб кожен жлоб шалбав нам лби.

* * *

І чмишуть нишком на баранів
В баронів вилізлі Козли;
В невірних душах замість храмів
Кургани нечисті зверзли.

Гуртом зіпхались на Говерлу,
Бо ж мудрий в гору не піде,
І сиплють пригорщами “перли”
В фонд політичних техПеДе.

* * *

На ниві праведній осотом
Розквітли горе-Вожаки:
Сповита мисль колючим дротом,
Слова — сіренькі їжаки...

Снять мрійно змножить капітали,
Щоб без суми і без тюрми...
Коли гребли, в нас не питали...
Ні! Нам не скиглить у ярмі!

Хмирі, безбожники і скнари!
В законах начинили шпар.
Мерс,- Ауді,- й БееМВе — примари!
Гриміть Вам, людці, під панфар!

* * *

Коли Кулак плекав земельку,
НАШ вся Європа їла хліб,
Та Цапова несита пелька
Утнула свій, смертельний, кліп.

Гадалось, гратиме довіку
На нервах і кишках наш Кат,
Аж поки імпортні шуліки
Не втулять клізму, шах і мат.

Тепер закажемо й десятим,
Які Козлячі молоки...
Бо, на Рогатих щойно сядем, —
З ГУЛагу втрапим в Соловки...

В клубку Компартії Комбранці
РозМорозіли як шибки...
Нехай би Вас ковтнули *пранці*,
Однак, не вдасться, бо шапки

Вп'ялися в кебе, як тінь вранці
Від грім-потилиць до лобів:
З глуздів злихварили обранці,
Запільгувалися в жлобів.

Крізь плебську пиху, крізь паради,
Бо на війні, як на війні,
Чорнобилять в складах снаряди,
Гранчасто зяють в держмайні,

Це — дерибан, що ці лишили
За бортом “царських” вілл і міст...
Тому судейно не відшили
Й олігархічний Пашчин хвіст...

Рогатість Ваша всім відома
І на землі, і в небесах:
В мізках і душах — геть судома,
А людськість — у домашніх псах...

* * *

Соплющенки й Кравчучми *р а з о м*
Ледь не зліпили з нас рабів,
Заражені ідейним сказом
Женуть отари до гробів...

Лупцює час життя невпинно,
Борщ з пампушками їм не всмак.
Періщать батогом нам спини:
Біг-Мак, Біг-Мак, Біг-Мак, Біг-Мак!

Збісіли у відьмацькім танці,
Спавучивши в біді комфорт.
А ми, народ, — ідейні ланці
Смакуєм хліб, горілку й спорт.

Нахлищемось втригорла водки,
Біокефіру чи лайна,
Яке в ефірі, пресолодке,
Роситься з їхнього майна.

І знов затужим: “Як умру, то”...
Додолю зігнемо хребти...
Бо для слов’ян — солодка трута:
Орать і сіять, не гребти...

Баранський стіл: крихти-помії
Нам шлють з козячого плеча,
Плюють межиочі, а ми їх:
За *Хвимоненка!*
За *Хлюща!*

* * *

Як Ленін-Сталін банки брали,
Тепер грабують Бидляки:
Нацдеми, право-ліві “кралі”
Та й доцентрові “кругляки”

Свободу скресли на руїни,
Чужинцям гроші відвезли
З кишень народу і країни
Злі PocketMonstersькі Козли.

* * *

Бундючний класик гостроносий
Із неслов'янськістю лиця
Про кубах в Хрестоматії просить,
Як в унітаз спішить з стільця...

Воно б нічо,.. якби для люду
Його творіння мали сенс,
Та ж він в гнилих ідейках блудить,
Розмінний, як неруський пенс.

Нестримно гордий тим, що вчора
Писав, писав, писав, писав,..
Коли сужденні друзі хором
Йому папір пряли в лісах...

Рвонув в Укр-Нац-Революцьнери
Крізь БееСЭ, КаПе та СЭС
І мнить, що красний стяг Бандери
На чернь душі підкине Хрест...

* * *

Такі вервольфи, Люди Добрі, -
Страшніш Козлів і Чужаків,
Бо дух і душі націй кобрятъ,
Тіла ж блюють під хижаків.

Вони — завжди лауреати,
Професори і прохінди,..
І креатури, і пірати —
Чоловічки... в піхвах транди...

Ми перли й пхали цього воза
Від вікінгів до козаків,
Та жерли Дух Козли і Кози —
Держави морди од віків.

Тепер Пора! її, базарну,
Встромить у Нашинське ярмо,
Взять філософію шар'варну
ПАН-НАМ в круте святе кермо!

Віл страху посивіли скроні:

* * *

В усій Україні хата скраю,
Усі ми вумні і міцні
Тим, заднім, прагненням до раю,
Всі — крайні, й плаваєм в пільмі...

Чесноти щедро підкидаєм
На ешафот аутодафе.
А нумо разом погадаєм
На гуці кави Феська-фе!..

Чи щось від сих Козлів залежить,
Якщо Барани, як один,
Зіллються в політичній вежі
Від капілярів до судин?!

* * *

Коли тельонок б'ється з дубом,
Цвірінька з радості ягня.
Наш Круторіг як вдарить руба,
То й на Олімпі вмре Фігня!

Епілог

Три призтенденти, як три пір'я
Під Україною сп'ялись:
Там — ейфорія, тут — зневір'я:
Хтось вгору рветься, люд — униз...

Альо! Хто мочить нас в сортирах!..
В чечнях, в іраках, в балканах!
Чи довго бу'м сидіть в мортирах
Й кістьми стелить в чужих ланах?!

Теперки, при такім розкладі,
Вже ледь живі від сарани,
Всі, блін, усі, хто не при владі,
Вже не Козли й не Барани!

Останню, найгострішу шпагу
З інформаційних піхов-піхв
Внедряє влада: “Взад ні шагу!”
Та нам — “із боку” їхній міф...

Ця ця-ця — нація-телиця,
Немов три пальця, — три яйця,
Юлить в правиці та лівиці
І мацає між ніг райця...

За пояс запхано Лас-Вегас
В підкилимовій супер-грі,
Коли то Тризуб, то омега
На вухах виснуть як гран-прі!

Царськоселяни порноскачуть,
Хвоста задрав Грабіжник Щур:
“Всеукраїнську Стіну Плачу
Переложить в Берлінський мур!..”

І клякнуть ноги як в Йордані,
І наддніпрянців дух везе,
І апельсини на майдані...
А ікс + ігрек: “Ху із зет?”

“Зет” є, і був, і вічно буде!
Мій український красень-люд,
І ми — тисячолітні люди, —
Як щит супроти підлих юд...

* * *

Хай хтось зануриться в питання:
— Що цей, мовляв, собі верзе?..
— О, ні, кухарику, повстання —
Це вже не бунт на весь клозет,

Отой, що в нашому городі
Грін-клан клопів невпинно ссе...
Аби народ не дав по морді, —
Читай, вчи, знай мої есе.

Хто Вам гарує і формує
Злото-блатний печерський храм?
Хлоп-підприємець, впрягшись в збрую,
Він плуга пре й нехитрий крам!!!

Ми, до пори кролі мовчазні,
Сповзли під вас на манівці,
Ми — лиш до часу ваші блазні,
Гоп! припарканні горобці!..

Такі собі ручні синички,
Що вмить знесуть до журавля...
Та зась, бо в Вас душа-теличка
А бузько — не м'ясне теля...

Ви — найуспішніші привати,
Совковий з дулею абзац!
Ви — не зірки, а лиш примати:
Укрпанства репаний ерзац!

В оцей воскресний час, шалений,
Прибрати наш підшкірний зуд
Не зможе навіть Шрек зелений,
Хіба позаторішній суд...

Наразі мирно, без майданів
Хитровишиваних Козлів
Обуєм в Золото Кайданів
Під Божим сяйвом сонць і злив!

Post Scriptum

Ви любите, коли мов зілля
В грішву прокатана Любов...
Спить чорнозем, метал, вугілля —
Моїх дідів кипляча кров...

Любіть кошлатих і невштивих,
Що олов'янять сіро плац,
І неписьменних, і спесивих,
Що лижуть форменний абзац...

Аж раптом той абзац обличчя
Роквасить власнику ноги,
А олов'янщики предпліччя
Вам відмантулять зі снаги...

Тоді плебейська справедливість
Зіграє з Вами лютий жарт,
Як Ваша хамська вередливість
Під дулом вишколених варт.

Не кольт Вас мучить, тільки совість
Як Божа кара, що гряде.
А може, best-роман чи повість
Комусь півмудрому збрече,

Аби Твою холопську душу
Підкучерявлено зігрить,
Аби Твою гордячку-клушу
В промінні славочки зоприть...

Хтось лив свободу, кров і волю
В ту землю, де поліг мій дід,
Який з Січі, та з Гуляйполя,
Та з Віри вів свій родовід...

Тепер лани, ставки підленько
Чи, пак, на сльози, чи на гріб
Псевдокалитка Лазаренко
Не закупив, а так... загріб...

Тепер розорюють майданно
Вкраїнську чисту "цілину"
Сперматоложці чортом данні,
Стелящі люд під Сатану.

Новітні львівські спецпрокладки, —
Немов пронісся Алладін:
Замість книжкової палатки, —
Спецмаг “Товари для тварин”.

Іржа в мізках, з іржі коритця,
Цукрять слівця під малюка...
Не даймо’ся сьорбнуть з копитця,
Бо хтось мя’ ма’ за віслюка...

Ви — не приватні підприємці,
Ситуативний Помаранч!
Не просто так втягли шаленці
Вас в черговий студений ланч.

Для закордонців на поталу
Нас плюшем стелять на бетон,
Щоб нашим кровним капіталом
Для зайд ізмайструвать притон.

Банк “Україна”, банк “Слов’янський”
В їх закрома живцем біжить,
А кожен з них від сліз селянських
На лантусі вужом дрижить.

* * *

Трам! Бьют бананы в барабаны!
Рравняйсь на Киев, кто в строю!
Рога — Козлам! А руны — храмам!
И пчёлам — кнут для ос в рою!

Мой юный друг! Пора! Пора!
На всю Рассею весть рассылай:
Сегодня, завтра, как вчера:
Beat-валенки born в Ю-эС-Эй.

* * *

Вуста бджоли так п'ють медові роси,
Цілують і кохають білий квіт,
Як і весна сльозує в літо, в осінь
І пролісково будить цілий світ.

Про автора:

Олександр Нагорний народився 1949 року на Покрову на Харківщині. Після закінчення Харківського держуніверситету служив у війську в Німеччині як офіцер-перекладач. З 1977 року живе і працює у Львові.

Приватний підприємець: засновник і власник приватного підприємства Центр інтелектуальних послуг "Трансфер". Предметом діяльності є твори як об'єкти авторського права та прав інтелектуальної власності.

О.Нагорний як політик відомий широкому загалу своїми численними публікаціями в пресі, на радіо і телебаченні з проблем лінгвістики, права, економіки, політології та філософії.

Це перша поетична збірка автора що побачила світ.

Нагорний Олександр Миколайович
Комунолігархофрениада

Літературно-художнє видання

Видання друге доповнене

Підписано до друку 27.11.2004 р.

НВФ "Українські технічні"

Свідоцтво про внесення суб'єкта видавничої справи
до Державного реєстру видавців, виготівників та
книгорозповсюджувачів видавничої продукції

ДК - № 789 від 29.01.2002 р.

79005 Львів, 5, вул. І.Франка, 4,

тел./факс 72-15-52

Друк офсетний. Папір офсетний. Гарнітура SchoolBook.

Формат 60x84 1/32. Умовний друк. арк. 1,8.

